

متن کامل مناجاة العارفين

به همراه ترجمه فارسی

مناجات عارفان - مناجات دوازدهم از مناجات خمس عشره

روایت شده از

حضرت امام علی بن الحسین زین العابدین (علیه السلام)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِلَهِي قَصَّرْتِ الْأَلْسُنَ عَنْ بُلُوغِ ثَنَائِكَ كَمَا يَلِيْقُ بِجَلَالِكَ

إلهی، زبان‌ها از ثنای تو آن‌چنان که شایسته عظمت و جلال توست قاصرند

وَعَجَزْتَ الْعُقُولُ عَنْ إِدْرَاكِ كُنْهِ جَمَالِكَ

و عقل‌ها از ادراک کنه جمالت عاجز

وَأَنْحَسَرَتْ الْأَبْصَارُ دُونَ النَّظْرِ إِلَى سُبْحَاتِ وَجْهِكَ

و دیدگان از نظر به انوار جمال رویت ناتوان

وَلَمْ تَجْعَلِ لِلْخَلْقِ طَرِيقًا إِلَى مَعْرِفَتِكَ إِلَّا بِالْعَجْزِ عَنْ مَعْرِفَتِكَ

و برای خلق راهی به سوی شناخت و معرفت قرار ندادی مگر با [اظهار] عجز از معرفت

إِلَهِي فَاجْعَلْنَا مِنَ الَّذِينَ تَرَسَّخَتْ أَشْجَارُ الشَّوْقِ إِلَيْكَ فِي حَذَائِقِ صُدُورِهِمْ

پس خدایا، ما را از کسانی قرار بده که درختان شوق به تو در باغ دل‌هایشان استوار گشته

وَأَخَذَتْ لَوْعَةً مَحَبَّتِكَ بِمَجَامِعِ قُلُوبِهِمْ

و سوز عشقت شراشر دل‌هایشان را فراگرفته است

فَهُمْ إِلَى أَوْكَارِ الْأَفْكَارِ يَأْوُونَ

از این رو آنان به آشیانه افکار پناه گرفته

وَفِي رِيَاضِ الْقُرْبِ وَالْمُكَاشَفَةِ يَرْتَعُونَ

و در باغستان‌های قرب و شهود [تو] متنعم گشته‌اند

وَمِنْ حِيَاضِ الْمَحَبَّةِ بِكَأْسِ الْمُلَاطَفَةِ يَكْرَعُونَ

و با جام احسانت از حوض‌های محبت می‌آشامند

وَشَرَاغِ الْمَصَافَاةِ يَرْدُونَ

و در آبشخوارهای صفا و خلوص وارد می‌شوند

فَدُ كُشِفَ الْغِطَاءُ عَنْ أَبْصَارِهِمْ

درحالی که پرده از جلوی دیدگان‌شان کنار رفته است

وَأَنْجَلَتْ ظُلْمَةَ الرَّيْبِ عَنْ عَقَائِدِهِمْ وَضَمَائِرِهِمْ

و تاریکی دودلی و تردید از عقائد و نهادشان رخت بریسته

وَأَنْتَفَتَتْ مُخَالَجَةَ الشَّكِّ عَنْ قُلُوبِهِمْ وَسَرَائِرِهِمْ

و خطورات شک از دل و جان‌شان برطرف گشته

وَأَنْشَرَحَتْ بِتَحْقِيقِ الْمَعْرِفَةِ صُدُورُهُمْ

و سینه‌هایشان با حقیقت معرفت باز و منشرح گردیده

وَعَلَتْ لِسَبْقِ السَّعَادَةِ فِي الزَّهَادَةِ هِمْمُهُمْ

و برای سبقت گرفتن در میدان سعادت، بر زهد همّت عالی یافته

وَعَذَّبَ فِي مَعِينِ الْمُعَامَلَةِ شَرِبُهُمْ

و بهره آنان از چشمه زلال طاعت تو گوارا گشته

وَطَابَ فِي مَجْلِسِ الْأُنْسِ سِرُّهُمْ

و سويدای آنان در مجلس انس [تو] طیب و پاکیزه گردیده

وَأَمِنَ فِي مَوْطِنِ الْمَخَافَةِ سِرُّهُمْ

و در جایگاه خوف و هراس، دل‌هایشان ایمنی یافته

وَأَطْمَأَنَّتْ بِالرُّجُوعِ إِلَى رَبِّ الْأَرْبَابِ أَنْفُسُهُمْ

و جانشان با رجوع به ربُّ الأرباب آرامش و اطمینان یافته

وَتَيَقَّنَتْ بِالْفَوْزِ وَالْفَلَاحِ أَرْوَاحُهُمْ

و ارواحشان نسبت به سعادت و رستگاری یقین یافته

وَقَرَّتْ بِالنَّظَرِ إِلَى مَحْبُوبِهِمْ أَعْيُنُهُمْ

و دیدگان‌شان با نظر به محبوبشان روشنی گرفته

وَأَسْتَقَرَّ بِإِدْرَاكِ السُّؤْلِ وَنَيْلِ الْمَأْمُولِ قَرَارُهُمْ

و با نیل به خواسته‌ها و رسیدن به آرزوها آرامش خاطر یافته

وَرَبِحَتْ فِي بَيْعِ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ تِجَارَتُهُمْ

و در فروختن دنیا به آخرت تجارتشان سودمند بوده است

إِلَهِي مَا أَلَذَّ خَوَاطِرَ الْإِلَهَامِ بِذِكْرِكَ عَلَى الْقُلُوبِ

إلهی، چقدر لذت‌بخش است یاد تو که به الهام بر دل‌ها خطور می‌کند

وَمَا أَحْلَى الْمَسِيرِ إِلَيْكَ بِالْأَوْهَامِ فِي مَسَالِكِ الْغُيُوبِ

و چقدر شیرین است حرکت به سوی تو با اوهام [و اندیشه‌ها] در راه‌های غیب

وَمَا أَطْيَبَ طَعْمَ حُبِّكَ

و چقدر خوش است طعم محبت تو

وَمَا أَعْدَبَ شَرِبَ قُرْبِكَ

و چقدر گواراست شراب قرب تو

فَأَعِدْنَا مِنْ طَرْدِكَ وَإِبْعَادِكَ

پس ما را از دورباش و طرد خود پناه ده

وَأَجْعَلْنَا مِنْ أَحْصَى عَارِفِكَ

و ما را از خاص‌ترین عارفان قرار ده

وَأَصْلِحْ عِبَادِكَ وَأَصْدَقِ طَائِعِيكَ

و از صالح‌ترین بندگانت و صادق‌ترین اهل طاعتت

وَأَخْلِصْ عِبَادَكَ

و از خالص‌ترین پرستندگان خود بگردان

يَا عَظِيمُ يَا جَلِيلُ

ای بزرگ و باشکوه

يَا كَرِيمُ يَا مُنِيبُ

ای کریم و ای رساننده به مطلوب

بِرَحْمَتِكَ وَمَنِّكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

به رحمت و احسانت ای مهربان‌ترین مهربانان.